

24/12/2018
அத்ம ஜோதி

கவாம் விவேகாநந்தர்

பொருளாக்கம்

	விவரம்
1 விவேகாந்தர் தோத்திரம்	65
2 விவேகாந்தர் வாழ்த்து	66
3 இந்துமதப்பிரசாரம்	67
4 பிரார்த்தனை	70
5 நரேந்திரர்.....காட்டி	71
6 வீரவேதாந்தகர்ஜுனை	73
7 தியாக.....சரியே	75
8 பணிவுடன் கீழ்ப்படிதல்	77
9 சுபநாள்	79
10 பெய்யுணர்தல்	80
11 விவேகாந்தர் அருள்மொழிகள்	82
12 ஹஸ்தயதிரம்	84
13 பிரார்த்தனை	85
14 நம்தாம்பாடு	87
15 சாதகர்க்குத்தனை	89
16 இறைவன் இணையடி கிழல்	92
17 செப்தித்திரட்டு	94

கவனிப்பு— 78ம் 79ம் பக்கங்கள் இடம் மாறியுள்ளன.

பொங்கல் வாழ்த்து.

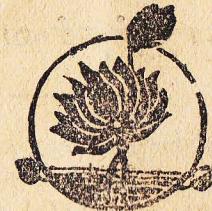

வாங்கினில் வாய்மை பொங்க,
மனதினில் அன்பு பொங்க,
நோக்கினிற் சம்மத பொங்க,
துண்ணை வாற்றல் பொங்க,
ஊக்கமும் தொழிலும் வீர
உள்ளமும் திருவும் பொங்க,
நீக்கமில் அருளாப்ப பொங்க
இறையிறை போற்று வோமே!

—யோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாதிபார்.

நம்

ஆத்ம

ஜோதி

“எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவனே
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே” —சுத்தானந்தர்

சோதி 3.

விகிர்த்திங் தைமீ

சுடர் 3.

விவேகாநந்தர் தோத்திரம்.

கங்கைபணி சிவனாருளால் கல்கத்தா
தத்தர்குல பணியாய்வங்த
வங்கமணி நல்லடியார் சங்கமணி
வரம்பெற்ற வேதநூனாச
சிங்கமணி பரமஹமஸ் சீடர்மணி
நபாரதத் தின்வீரத்
தங்கமணி யாலாவிவே கானந்தத்
தவமணியைச் சிந்தைசெய்வாம்.

○ ○ ○ ○

அதுவுள்ளும் பண்டிலகும் புத்தயிர்பெற்
றிலகிடங்க் குகுஞ்சீரும்
முதுகடலைக் கடங்தெல்க்க வீரமூடன்
வேதாந்த முழுக்கஞ்செய்தாப்,
சுதந்தரசகங் சொலித்திட்டாப் பாரதரின்
ஶோர்வகற்றங் சுடரே!மாந்தர்
இதம்பெருக வுத்தவிலே கானந்த
நின்பெருமை என்றும்வாழ்க!

—சுத்தானந்தர்

இந்துமதப் பிரசாரம்.

ஆசிரியர்

விவேகாநந்தர் வாழ்த் து.

வாழ்க வாழ்க வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வாழ்கவே
வாழ்க விவேகா நந்தர் என்றும்
வாழ்க வாழ்க வாழ்கவே (வாழ்க)

வங்கம் ஈன்ற சிஸ்கம் ஆன
வரதன் பாதம் வாழ்கவே
எங்குங் கீர்த்தி கங்க வைக்க
ஏந்தல் நாமம் வாழ்கவே (வாழ்க)

தத்தர் குடும்பஞ் சிறக் கவுங்
தரணி முழுதும் தழைக்கவுங்
சித்தர் உலகை விட் டிவரந்த
செல்வன் பாதம் வாழ்கவே (வாழ்க)

புவ னேஸ்வரி தவத் துதித்த
புண்யன் நாமம் வாழ்கவே
அவனி யெங்கும் அருள் இறைத்த
அண்ணல் பாதம் வாழ்கவே (வாழ்க)

வேதாங் தத்தின் வீர கர்ஜ்ஜை
சிளாக்க வந்தோன் வாழ்கவே
நாதநங் தத்தின் நிலை யுணர்ந்த
நரேந்தரன் நாமம் வாழ்கவே (வாழ்க)

பார தத்தின் பழைய பண்பைப்
பரப்ப வந்தோன் வாழ்கவே
பரம ஹும்ஸர் பரிந் தெடுக்த
பத்தன் பாதம் வாழ்கவே (வாழ்க)

சிசாக் கோவில் சிறப் படைந்த
செம்மல் நாமம் வாழ்கவே
எக்காலத்தும் இறவாக் கீர்த்தி
எமக் களித்தோன் வாழ்கவே (வாழ்க)

எங்கள் தாய் மதத்தை ஒறுபடியும் தழைக்கச் செப்பும்
முயற்சியில் பலர் ஈடுபட்டிருக்கும் இவ்யேளையில், இந்துமதப்பிர
சாரம் ஆர்ம்பித்த விதத்தையும், அத்தொண்டில் வழிகாட்டியாக
விளங்கிய மகாஜீப்பற்றியும் சிந்தித்தல் மிகவும் பொருத்தமு
டைத்து. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பின்பாகஸ் உலகின்
காலசக்ரத்தில் விசேட இடம் பெற்றுள்ளது. அதின் உச்சப்
பாகையில் சிற்பது 1893-ம் ஆண்டாகும். அந்த ஆண்டுக்குத்
துவிச்சிறப்பைக் காட்டிக் கொடுத்தது சிக்காக்கோ நகரில் நடந்த
சர்வமத மகாசபையென்னாம். அதேனை உலகில் கடந்த ஆயிர
ம் ஆண்டுக்குள் நடந்த மிக விசேஷத்து, அற்புதம் பொருந்திய
நிழக்கச்சியென்ற தயங்காமற் கூறலாம்.

பஞ்சபூச சக்திகளை அடிமையாக்கி அவற்றின் மூலம் சுக
போகங்களைப் பெருக்கிப் பெருமிதம் கொண்ட மேல்நாட்டினர்
தங்கள் நவீன பெளதிக நாகரீகத்தின் சிறப்பை விளம்பரப்படுத்த
அமெரிக்கர்களின் ஆகரவில் சிக்காக்கோநகரின்கண்ணோ 1893-ம்
ஆண்டில் ஓர் பெரிய பொருத்தகாட்சியை ஒழுங்கு செய்தார்கள்.
அக்காட்சியின் சார்பில் நிறுவப்பட்டதே சர்வமதமகா சபை,
அதைக் கூட்டினார் அன்னிய மதத்தினர்களே; பெருமாலோர்
ஞேமன் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்களானக்கபான், தங்களை ஆ மதத்
தின் பெருமையை உலகுக்கொடுத்துக் காட்டும் நோக்கத்துடனே
யே அந்த மகாசபையைக் கூட்டினர். இந்துமதப்பிரசாரத் தீவிர
வதற்கல்ல. ஆனால், பாரதசுக்தி அந்த மகாநாட்டைத் தண்டவுக்
செல்வன்மூலம் இந்துமத தர்மத்தின் லப்பற்ற தண்மையை உலக
றியச்செய்வதற்கு ஓர் உபக்கருவியாகக்கிவிட்டனர். அனுவள
ளவேலும் எதிர்பார்க்கவில்லை. இந்தியர்நாகரீகமற்றவர்கள், காட்ட
மிராண்டிகள், கல்லையுஞ் செம்பையும் மரத்தையும் வழிபடும்
கீழ்க்கிளையினர் என்ற இறுமாப்பு எண்ணத்துடன், அவர்களுக்
குச் சமயத்தைப் புகட்டவும், நாகரீக வாழ்வைக் காட்டவும் பா
திரிமார்களை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தவர்கள்க்கு அந்த மதவு
பெரும் ஏமாற்றத்தையே அள்த்தது. அம்மகாசபையிலிருந்து

கீர்த்தியுடனும் வெற்றியுடனும் வெளிவந்த சுவரமி விவேகானங் தர் தானும் அந்த நற்பயணைக் கணவிலும் எண்ணேவெயில்லை. எல்லாம் அவரையாட்டகொண்டு வழிகாட்டிய தெய்வமனிதனும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் திருவருட்சேயலாம். எனவே, குறித்த மாசுபை கூடிபதினமான 11-9-1893 இந்து சமயமனைச் சாதாரண மாக அழைக்கப்படும் சனுதன தர்மத்தின் கர்வசக்கரத்தில் ஏழாவது சட்டம்போல் அபைந்துவி. டது. இதற்குமுன் னுள்ள ஒருசட்டங்கள் முறையே வேதகாலம், உபகிடத்தாலும், இராயர் அவதாரம் பகவத்கிதையின் தோற்றம், புத்தர் சர்மம், சங்கரர் வருதை, ஆசிபவற்றைக் குறித்து சிற்கின்றன. ஆகையால் கணகியாக இந்துமத மறுமலர்ச்சியைக் கண்ட மேற்குறித்த நன்னாள் இராமநவமி, கோகுலாஷ்டமி புத்தர்தினம், சங்கரர் ஜபந்தி போல மக்களால் கொண்டாடப்படவேண்டிய பெருமையும் மகிழ்யும் உடைத்து.

விவேகானந்தர் பூதஉடல் தாங்கி தின்றகாலம் முப்பத்தொன்பதரை ஆண்டுகளோம். அவற்றின் இறுதியிருப்பத்தாண்டுகே வில்தான் அவர் தேசுப்பணியிலும், சமூகசேநைவையிலும், சமையத்தொண்டலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். அந்ப் பத்தாண்டுக்குள் அவர் வேறு பலர் பத்து நாறு ஆண்டுகளில் சொய்து முடிக்க முடியாத கருமங்களைச் சாதித்துள்ளனர். அவரது அசாதாரண சக்திக்கும் அவர் பெற்ற அபார சித்திக்கும் காரணம் அவரது குருபக்தி யோம். இந்த ஒப்பற்ற பக்தி அவரது குருநாதராலோ ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் மகாசமாதியுடன் மறைந்துவிடவில்லை. அவரது குருத்தினியர்மிதும் அதேவித பக்திகள்டினார். அமெரிக்கா செல்லுமுன் துய அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவியாரைச் சந்தித்தபோது “தாயே! நான் உண்மையான ஆண்மகனும் வெற்றியுன் திரும்பின், மறுபடியும் தங்களைக் காண்பேன்; அல்லாவிடில் இன்றை பிரியாவிடை கூறுகின்றேன்” என்றார். அன்னையார் திடிகிட்டனர் - “குழந்தாய்! என்ன கூறினாய்?” என்று கேட்டனர். உடனே சுவாமிகள், ‘தேவி! தங்கள் கிருபையால் யான் தீக்கரம் திரும்பிவருவேன்’ என விடையிறுத்தனர். என்னபக்தி! என்ன விசுவாசம்! எவ்வித குழுக்கையுள்ளது.

விவேகானந்தர் வம்பாய்த் துறை முகத்திலிருந்து அமெரிக்கா செல்லக் கப்பலேறுவதற்கு ஒரு மாசத்திற்கு முன் இன்னு மோர் இந்தியர் அதே துறைமுகத்தில் தென்னுபிரிக்காகல்லக்

பெப்பரினினர். அங்கே இருபது ஆண்டுகளாக சிறத்திமிர்தொண்ட வெள்ளையருடன் அஹிம்சாபோர் நடத்தி இந்தியாவின் சுயமரியாதையையும், இந்திய மக்களின் மானத்தையும் காப்பாற்றி வெற்றிமாலையுடன் தாய்நாடு திரும்பிய மோகனதால் கரும்சா தீராகந்தியே அவர். பாரத மாதாவின் விடுதலைக்காக விவேகானங்தர் கோரிய திட்டங்களையெல்லாம் நடைமுறையில் கொணர்ந்த பெருமை அந்த மகாத்மாவைச் சார்ந்ததாகும். தாரிக்திராயாயணர் என்ற பத்தைச் சிறுஷ்டித்தவர் விவேகானங்தர். அவர்கள் சேவையை இறைவன் வழிபாடாகச் சாதனையுலம் போதித்தவர் மகாத்மாகாந்தி.

நான்கு ஆண்டுகள் அமெரிக்காவிலும் இந்துமதப் பிரசாரஞ்செய்துவிட்டு 1897-ம் ஆண்டில் விவேகானந்தர் தாய்நாடு திரும்பினர். ஐரோப்பாவில் அவர் நேரிற்கண்ட அனுபவங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு அவரிடமிருந்து சில எச்சரிக்கைகள் வெளிவந்தன. மேல் நாட்டில் மனிதன் பெள்கிக் கால்திர முதிர்ச்சியால் இயற்கையைடமிருந்து கவர்ந்துள்ள சக்தியெல்லாம் இறுதியில் அவனாது நாாத்திற்கே பாவிக்கப்படுமெனவும், ஐரோப்பிய யங்கிராந்திக்கு ஐம்பது ஆண்டு எவ்கூக்குள் அழிவு நேரப்போவதையும் குறிப்பிட்டார். இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் பின்னர்தான் அவரது தீர்க்கதரிசனம் ஏற்றுக்கொள்ள ப்பட்டதென்னாம். அழிவை கோக்கிப் பிரயாணங்குசெய்து கொண்டிருந்த அங்கியநாகரீக மோகத்தால் இந்தியர் மோசம் போகப்படாது என்பது அவர் கோரிக்கை, அத்தொடர்பில் அவர் இந்தியமக்களுக்கு விடுத்தசெய்தி, மூன்றுவது உலகப்போரைப் பற்றியும், அனுக்குண்டுப் பிரமோகத்தைப்பற்றியும் சிக்தித்தவண்ணம் கிளேசமுற்றிருக்கும் சுல நாட்டினர்க்கும் நன்மை பயப்படகாகும். அவர் கூறியதாவது:-

இந்தியா மதிக்கு விழுமேல், பாரில் பாரமார்த்திரமே இல்லாமற் போய்விடும்; ஒழுக்கமும் சமயவாழ்விலுள்ள ஆங்கமும் மறைந்துவிடும் மனிதவாழ்வு ஒரு வட்சியமற்றதாய்விடும். இவைகளின் இடத்தில் காமமும் உல்லாச வாழ்வும் ஆண் பெண் தெய்வங்களாக அமர்ந்து உலகை ஆட்சிபுரியும்; அவ்விருவர் சங்கிதானத்தில் பணம் என்னும்பூசாரி போடு, பொருமை, போட்டி என்ற பூசைகளைச் செய்து மனிதாங்மாவைப் பலிகொடுப்பான்.

சவாமிகள் இங்கே ‘இந்திய’ எனக் குறித்து பூமிசால்ஸ் ரப்படத்தில் ஆசியாக்கண்டத்தில் அடங்கிடுள்ள நிலப்பரப்பையல்ல; ஆத்தீய நாகரிகத்தைபேயொர். அவர் விளக்கிய நாஸ்திகத் காட்சி இன்னைய உலகின் சிலாபாகச்களில் தோன்றியிருப்பதை மறுக்கமுடியாது. ஆனால், அவருக்குப்பின் ரமணர், அரவிந்தர், காந்தி, சிவானந்தர், ராமதாஸர் முதலாய மகான்களால் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டுவே ம் அத்யாத்ம சேவையால் இந்தியாவின் பாரமார்த்திக கூலை காப்பாற்றப்பட்டு விட்டதாகவே கருதுகின்றோம். இந்துமத் தர்மம் இதுவரையில் அழியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் இவர்களைப் போன்ற தவசிசல்வர்களின் தெய்வத்தன்மையேயாம். இந்த ஆண்டில் விவேகானந்தர் ஐயந்தி 30-1-51 நாட்டெரும். அத்தொடர்பில் இம்மாச ‘ஆத்ம ஜோதி’ அனாதை முகப்பொலிவின் ஒளிபுடன் வெளிவருகின்றது. விவேகானந்தரின் அடிச்சுவட்டடைப் பின்பற்றி அத்பாதமத் தொண்டு செய்ய விரும்பும் அன்பார்க்ட்குப் பயணத்திற்குமாறு அவரது அரிய பிரார்த்தனையைக் கீழேக்குருகின்றோம்.

ପାତ୍ର ଶିଳ୍ପି

கைம்பெள்ளின் கண்ணீர் திடைத் துக் கவுசீல்
களையா மதமும் கடவுளுக் பற்றேறன்;
ஜயமிட்டெளிய அனுக்கையைப் போற்று
(அ)வற்றையும் யானோர் அனுவும் மதியென்.

இறைவன் பரதி என்றங்க கிந்திட
ஏழையைப் படைத்துளான் என்டதுங் கண்டென்
இறைவனே யவர்பால் இருத்துங் கண்டென்
இன் னேசெல்வேஞ்; இன்புறத் தொழுவேஞ்.

பித்தன் குட்டன் பிணியான் பாவி,
பெருமான் மாய் உருவமே இவர்கள்;
பித்தம் தெளியின்! பெருந்தொண்டாற்றுமின்!
பிறந்ததன் பயன் அப்பெரும்பணி யன் ஞே!

—விவேகானந்தர்.

நாரேந்திரர் ராமகிருஷ்ண பரமஹம்பஸரை முதலில் சந்தித்த காட்சி.

[அ. பூர்ணிவாஸாசாரியார்]

நரேந்திரருக்குக் கடவுளைக் காணும் வேட்கை முதிர்ந்தது. பிரம்ம சமாஜத்தார் கூறும் உறுதி மெந்திகளான் அதனைத் தணி க்கும் ஆறு ஒன்றும் தெளிவாகப் பலனுகவில்லை. மெய்ப்பொருளைக் காணும் விழுமூவு முதிர்ச்சியால் அவர் ஒருங்கள் மஹரினி தேவேந்திரநாதரை அணுகி “அப்பண்டிஸ்! நீவீர் கடவுளைக் கண்டுள்ளோ?” என்று குறிப்பிட்டு வினாவினார். அவர் கூறிய மறு மொழி திருப்தி பயவா தொழிலாக்கமையான், பிற்பொருவாயிலாகத் துணிபெற எண்ணி எதிர்பார்த்து நின்றார். இத்தகைபவுட்டுப்பாடான நிலைமைக்கண் 1850-ம் ஆண்டில் நவம்பர் திங்களில் அவர் கலைவராக கழகத்தாரது ‘முதற் பர்க்கை’ நிறுத்தம் முயன்ற வருநாளில் கல்கத்தாவில் காரேந்திரநாத மித்தகை ரது இல்லத்தின் கண் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரைத் தலைக்கூடப்பெற்றார். அவர் சில இரைசப்பாக்களை பாடினாராக, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் இவ் இளைஞர்மீது நட்புமாகக் கவனங்கு செலுத்தி இவரைப் பற்றிய மாலையும் வினாவியறிந்து, இவர்து முகக் கிளை உற்றநோக்கி விளாவில் இவரைத் தக்கணேசுரத்திற்கு வருமாறு அழைத்துப்போயினார்.

பரிக்கையும் நடைபெற்றது. நான்கிர நாதரின் தக்கை தமது மகற்கு வதுவை நிகழ்த்துற்கு பூயலவும். அவர் ஒரு தலையாக மறுத்தலின், ஆது வறிதாயிற்று. அவரது தாயத்தாரான இராம சங்கிரதத்தர். அவர் மனமுசிதற்கு ஒருப்பாடாத காரணத்தை நன்கறிந்து, அவனை வியந்தாராக, ஒர்கால் அவனை நோக்கி, “ஊனப்பேறுவேண்டு இங்கும் அங்கும் திலொனேன்? உமக்கு அதன் கண் உண்மையான பெறுவினுமை இருக்கின்கைக்கொசரம் செல்லுவீராக” என்று சாற்றினார். பின் ஒருங்காள் அவர் சுரேந்திரநாதரது அழைப்பிற்கிணங்கி அவரோடும் திலை நண்பரோடும் தக்கைணையரும் சார்ந்தனர்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் தமது டெர்க்குட் டலைவராய் விளங்கிய நரேந்திரகாதர் தமிழம் முதன்மைதற்காண வந்ததைப் பற்றி சிகித்தியிதழாவது: - “நரேந்திரன் மேலவர்யில் வழியாக அறைக்குள் நுழைந்தான். அவன் உடலைப்பற்றியும் சிந்தனையில்லனாம், பிற ரைப்போவன்றி பிறவுகட்டிலையும் பொருட்படுத்தாதவனுப்பத் தோன்றினான் அவனது உள்ளத்தின் ஒருபகுதியாண்டும் ஒரு தலைப்பட்டு ஏதோ ஒன்றினையே சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பது போன்றதாக, அவனது கண்கள் உண்மூகநோக்கும் உள்ள முடைமையைப்புலப்படுத்தவனவாயினா. நாத்திகம்தும்பாசிர்க்கும்கல்கத்தாநகரத்திலின்று அத்தனை குஞாவலம் வாய்ந்த ஒருவன் வருதலைக்கண்டு வியப்படைந்தேன். தரையின்கண் பாயல் ஒன்று விரிக்கப்பட்டிருந்தாக, அதன்மீது அவளே அமரவேண்டியேன். அவனுடன் வந்திருந்த நண்பர் சிற்றின்பச்சார்புகளையுடையஇளஞ்சிறுராகத் தோன்றினார். அப்போதுளில் வங்காளப்பாடவ்களையே அவன் அறிந்திருந்தவனாக, அவற்றில் ஒன்றைதான் து வேண்டுகோட்கண்கப்பாடினான். அது மெய்ப்பொருளோடு ஒன்றித்து சிறகவினமையும் அன்பன்ஒருவனது உள்ளத்தினின்றும்காதல்வெள்ளம்தானுக்கப் பெருகிப்பாய்வதேயாயிற்று. அப்பாட்டி.ஏ.கண் அவன் ஜட்டியிருந்து உருக்கத்தால்யான் என்னையடக்கில்லே ஞகிப்பேரின்பங்கதலை யெடுத்துகின்றேன்.”

அதன் பிச்னர் இக்குற்றத்தைகளாகப் பொழுதில் கிடைத்துவாம்:— “யான்” பாடி முடித்ததும், சிறிது பொழுதில் குள் அவர் பொள்ளனா எழுந்து எனது வைத்தலம்பற்றி வட பால் உள்ள திண்ணீக்கு அழைத்துச்சென்று வாயிற் கதவிங்க யும் முடினார். திண்ணீக்கு வேளியே மறைப்பு இருந்தலையின் யாம் இருவேமும் தன்னாந்தவியே இருப்பேமாயினேம். ஏதோ எனக்கென மறைவாக உறுதிமொழி கூறுவாரென்றுயான் எண் விணியிருந்தேன். ஆனால் அவரது சொல்லோ எனக்கு மிக்க இறும்புதை விளைப்பதாயிற்று. அவர் என் கரத்தைப் பற்றியவர் ரே விண்மாரியெனக் கண்மாரி பொழிவாராய்’ என்றுடன் போடுஞாட்ட பழகியவர் போன்று என்னை நோக்கி நெஞ்சு கசிஸ்து ‘ஆ ஆ! இத்தனைக் காலம்தாழ்த்தலீயே! இத்தனைநாளாகக்காத திருக்கவைக்குவன்கண்மை எங்களும் பெற்றலீயோ? உலகில் யல் செறிந்த மக்களின் புன்சொற்கேட்ட என்செவித்துளைகள்

வீர வேதாந்த காலனை.

1907-ம் ஆண்டில் அரவிந்தர் கூறியது.

ஆண்டவனே தேசத்தை நடத்துகிறான்! இது ஆண்டவன் இயக்கம்; ஆண்டவன் அழிவற்றவன்; அவன் தனது காரியத்தை சிறைவேற்றியே தீருவான். நீங்கள் கேவலம் கடவுளின் கருவி களே; உங்கள் உடல் உங்கள் உடமையல்ல; ஆண்டவன் காரி யத்திற்கு நீங்கள் ஆயுதங்கள் என்பதை அறிந்தீர்களா? அப் போதே நீங்கள் உண்மையான நாட்டன்பராளிர்; அப்போதே இந்தச் சமுதாயம் முன்னேறும். கடவுளை உறுதியாக நம்பவேண்டும்; அவரைவிட நம்மை விடுவிப்பதற்குப் பலம் வேறுண்டா? நாம் வருங்தாமல், தன்னலத்தை விடாமல், தியாகபலமில்லாமல் கடவுள் அருள் நமக்கு வாய்க்காது' ஆண்டவன் சக்தியே அங்கு முற்பக்கத்தொடர்ச்சி

எரிந்தனபோலவாயின. என் உள்ளத்துப் புதைந்து கீடக்கும் அனுபவங்களை எல்லாம் பயன் தெரிந்துகேட்க வல்லர்முன் என் உள்ளப் பொதியினை அவிழ்ப்பான் எவ்வள்ளும் யான் துடியாகின்றேன்! என்று இடையிடையே விம்மி விம்மிஉரைத் தனர். பின்னர் என் முன்னர்க்கைக்கூப்பு நின் து ‘இறைவி! மன்பதை எய்தும் துன்பம் அறப்பான் மண்ணிடை வந்த நாரா யணனே எடுத்த அவதாரமாகிய பழுமையான நரரிசியென்று நின்கொயான் அறிவேன் என்பது முதலான உரைகள்நவிலத் தொடக்கிறோ!

குத்தாண்டம்

தத்தர்செய்த தனித்தவத்தா லவதரித்துத்
 தன்மயத்திற் சின்மயமாந் தன்மை பெற்றே
 பித்தனென்ற பேர்ப்படைத்த ராமகிருஷ்ணப்
 பெருமானின் றிருவருளுக் குரியானாக
 அத்துவித நெறிவிளக்குங் குரவனுபெயம்
 ஆன்றேர்கள் தேடிவைத்த ஞானப்பேற்றற^१
 எத்திசையும் எடுத்தனித்த விலேகானந்த
 ஏந்கல்பதும் ஏத்தினாம் வாழுவோமே.^२

த்தையும் நடத்திகிறது. மனிதபலமல்ல; இத்தலைவர்களைவாம் வில்லை இடினும் இல்லாவிட்டனும் அவன் காரியம் நடந்தே தீரும் ஆண்டவனே அனைத்தையும் செப்பிரின்; அவன் ஆட்டினால் நாம் ஆடிகிறோம். பிறருக்கு வீரம் பிறக்க அவன் நம்மை வருந்தச் சொல்லுகிறோன்; நாம் வருந்துகிறோம். அவனே விணையும், விணையாளியும். அவன் மாந்தர் இதயத்தில் என்றழிந்து அவரவர் வாழ்வைகடத்துகிறான். அவன் அனைத்திலுமிருள்ளான். அவனையே நான் நேசிக்கிறோன். அவனுக்கீக பணிசெய்கிறோன். அவன் இதைவைத்தபோது அனைத்தும் ஒழுங்காக நடைபெறும். ஆண்டவன் செயல் நடக்கக்கூடில் நமக்கு அச்சம் எதற்கு? நமக்குள் உள்ள சக்தியை அறிவோம்; அதையே விளக்க முயல்வோம். இந்தப் பழையமையான நாட்டுக்காகக் கண்ணன் ஒரு அற்புத காரியத்தைச் செய்யப்பிறந்துள்ளான்! பழைய மஹர்ஷி களின் ஆத்ம சக்தியை நம்பினாடவிளக்கி. அதன்மூலம் உலகையும் காப்பாற்றவே, மீண்டும் அவதரித்துள்ளாரன். கிறிஸ்துநாதர் “வானரசு உன்னுள் உள்ளது” என்றார். சுயராச்சியமும் உங்களுக்குள் உள்ளது.

பாரத பகிமையென்னும் குரியன், கதிர் விரித்து உயர்கிளம்பி, இந்தியா முழுதையும் நிரப்பி, ஆசியா முழுதும் பரவி உலகம் முழுதையும் ஆட்சோள்ளாரும். அது இறைவனிச்சை. அந்தச் சோதி நாளை இந்தியா ஓவ்வொரு நிமிடமும் நெருங்குகிறது. நீங்கள் ஒருவரே! நீங்கள் சகோதரர்களே! உங்கள் அனைவருக்கும் அன்னை ஒருத்தியே! அவன் கேவலம் நிலமன்று; அவன் உயிருள்ள வடிவம். அன்னையாலேயே நாம் வாழுகிறோம். அன்னையின் மைந்தரான இந்த சமுதாயத்தில் கடவுளைக் காணுவதுகள், உங்கள் சகோதரவிடம் கடவுளைக் காணுங்கள். ‘ஒன்றுடெவீடுபடு, பெருமை பெறு’ என்பதே ஆண்டவன் கட்டளை! ஆண்டவனுக்கும், அன்னைக்கும் பணி செய்யுங்கள்!”

அன்பும் சிவமுர் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்துமீன்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே.

திருமந்திரம்.

தியாகவைராக்கியத் தூடன் எங்கிருந்தாலுஞ்சரியே.

சுவாமி சிவானந்தர்

இவ்வலகம் துண்பங்கட்டு இருப்பிடம். யேசு, பக்தன்னானி இவர்களைத் தவிர வேறு எவ்வும் வாழ்க்கைத் தொல்லையினின்றும் வீடுபடுவதில்லை. நீ எங்கு வீவண்டுமானாலும் போ. அங்கேயும் இதே கஷ்டம்தான். காஷ்மீரம் அழகு வாய்க்கது. ஆனால் அங்கு இரவில் தெள்ளுப்பூச்சியின் கடி. பொறுக்கமுடியாது. அங்கே மனிதனுக்குத் தூக்கமே கிடையாது. இமயமலையிலுள்ள உத்தரகாசி தியானத்திற்கு ஏற்ற இடம். அங்கு ஆக்மத் தியானத்திற்கு வேண்டிய அனுகூலங்கள் விசேஷம். ஆனால் வேறுவிதமான தெள்ளுப்பூச்சியின் கடியும் அதைவிடவிசேஷம். அக்கடியிலிருந்து தீனவு ஏற்பட்டுச் சொறியவேண்டுமென்ற உணர்ச்சியும், சொறிந்தால் இரத்தம் வருதலும், அதன் பயனாக வீக்கமும் உண்டாகும். தேவப்பிரயாகை என்பது ஹிமாலயத்திலிருக்கிறது. மிகச்சிறந்த திவ்ய தேசம். ஆனால் அங்குள்ள தேர்களோ மிகப் பயங்கரமானவை. காசியின் உங்களைமொ பொறுக்கமுடியாதது. பதரிகாச்சுமத்தில் வாஸம் செய்தால் அடிக்கடி சுபவாத சூழமும், வயிற்றுப்படுபடும் உண்டாகும். இவ்விதம் திவ்ய தேசங்களிலும் குறை இருக்கத்தான் இருக்கும் ஆதலால் நீ பொறுக்கும் தன்மையை விருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும். தியாகம், வைராக்கியம் புதலியவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு உண் வாழ்வான் கழியட்டும். அப்பொழுதான் நீ உலகத்தில் எந்தத் தேசத்திலிருந்தாலும் வந்தோடு மாக வாழமுடியும்.

மூன்று பொருள்களை அருந்து. மூன்றா பொருள்களை அணிந்துகொள். நீ பழகவேண்டியவை அல்லிமலை, ஸத்யம், ப்ரஹ்மசர்யம் என்ற மூன்றுந்தாம். மரணம், ஸம்ஸாரத்தால் உண்டாகும் தூக்கம், கடவுள் ஆகிய மூன்றும் எப்பொழுதும் உண்ணாபகத்தில் இருக்கவேண்டியவை. அகங்காரம், ஆஷ, அடிமானம், ஆகிய மூன்றையும் விட்டுவிடவேண்டும். அடக்கம் பய

பணி வட்டார் கீழ் ப்படி தல்.

E. V. சோமசுந்தரம் B. A.

உனக்குச் சாதசமாக யார் உள்ளர்? எதிராக எவர் இருக்கிறார்கள்? எனக் கவலைப்பட்டாதே. நீ என்ன காரியத்தில் ஈடுபட்ட ஸ்லாயோ அதில் கருத்தை வை. ஆத்தடன் நீ எதைச் செய்தாலும் அதில் எல்லாம் இறைவன் உன்பக்கம் இருக்கும்படியாகக் கவனித்து நடந்துகொள்.

தூய மனச்சாட்சியை உடையவனுக எப்போதும் இரு. இறைவன் உன்னை நன்றாகப் பாதுகாப்பார்.

எவ்வளருவனுக்கு இறைவன் உதவி உள்ளதோ அவனுக்கு வேறு எந்த மனிதனுடைய முரட்டுப் பிடிவாதபூம் தீங்குசெய்ய முடியாது.

நீ அமைதியாகவும் பொறுமையுடனும் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க முடியுமானால் இறைவன் கண்டிப்பாக உதவி உனக்குப் புரிகிறூர் என்பதை ஓய்யின்றிக் காண்பாய்.

எந்தோத்தில் எந்தவிதமாக உனக்கு உதவுவது என்பது இறைவனுக்குக் கெரியும். ஆதலால் நீ இறைவனிடம் அடைக்கலம் புகுந்து கவலையற்று இருக்கவேண்டும்.

உதவியளித்துக் குழப்பம் அலோத்திலிருந்தும் விடுவியப்பது இறைவனது பொறுப்பு.

முற்பக்கத்தொடர்ச்சி-

நோயாளிகளுக்குத் தொண்டுகெய். துக்கம் அடைந்தவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லு, உபவாசம் அல்லது கடவுளிடமே வாஸம் செய். அன்பு வாரப் பிரசாரம் செய். பொருளைத் தக்கவர்களுக்குக் கொடு. ஒப்புரவு செய்வதில் உன் வாழ்நாள் கழியட்டும். தெய்வபக்தியேறும், பரிசுத்தமாகவும் இரு. இச்சாதனங்கள் உண்ணைக் கடவுளிடம் சேர்ப்பிக்க அடிப்படையானவை.

மின்மை, அன்பு ஆகிய மூன்றையும் பழக்கத்துக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். இனை விழைச்சு, கோபம், பேராசை அல்லது உலோபம் ஆகிய இந்த ஐங்களையும் வேரோடு அழித்துவிட வேண்டும்.

அன்பர்களே! ஆத்ம ஞானத்தை விருத்திசெய்யக்கூடிய மூங்கைகள் கிமேதரப்படுகின்றன. அவைகளை நீங்கள் தினாந்தோறும் பழக்கத்துக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். மோசக் கூச்சை ஸாது ஸங்கம், சயநலமற்ற பரோபகாரம் ஆகிய மூன்றிலும் அன்பு செலுத்துக்கள். லோபம், குரூரகுணம், அற்படுத்தி, ஆகிய மூன்றையும் பழித்துத் தள்ளுக்கள். உதாரகுணம், தெர்யம், பெருந்தன்மை ஆகிய மூன்றும் மெச்சத்தகுந்தவை. பெண்களிடம் யக்கம், கோபம், கர்வம் ஆகிய இம்மூன்றும் வெறுத்தற்குரியவை. குரு, துறவு, நித்யாநித்தியப் பொருள்களின் அறிவு ஆகியவை வழிபடத் தகுந்தவை. நாக்கு, கோபம், அலீமாரம் ஆகிய மூன்றையும் அடக்கியாள வேண்டும். துஷ்டர் சேர்க்கை அகாரியங்களில் ஆசை, கெட்ட எண்ணம் ஆகிய மூன்றையும் தூறக்கவேண்டும். ஒழுங்கான உலகநடையில் அன்பு, மன்னித்தல், பொறுமை இவை மூன்றும் பழக்கத்துக்குக் கொண்டுவரத் தகுந்தவை. புறம் சொல்லல், பொப். கடுமையான வார்த்தைகள் இவை மூன்றும் விவக்கத்தகுந்தவை.

வேதாத்யயனம், பூஜை, மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தல், தியானம், நன்னடத்தை, தவம், தர்மாலுஷ்டானம், மனத்தை நல்வழி களில் பழக்கச் சூதானம், மனத்தை நல்வழி காச்சுதானான் சாந்தி, விடுதலை, அமரத்துவம் ஆகிய சிலைமைகளை அடைவதையே கைவியமாகக் கொண்டவை.

நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகம், ஆசைங்கம், பற்றுதலற்றி ருத்தல் முதலிய ஸாதனங்களால் கர்மத்தளைகளைத்தளர்த்து. மனத்தை ஒருமுகப்படுத்துவதினாலும் தியானத்தாலும், உன்மையான ஆனந்தத்தின் ரகசியக்கை அறிந்துகொள். ஆசையை வேரோடு களைந்துவிட சாந்தியை ஆலிங்களாம் செய். ஆத்மானத்தை அனுபவித்து உன் உள்ளிருக்கும் ஆத்மாவோடு இன்பத்தை அழிபவி.

சுபநாள்.

நாம் பல நன்னடக்களைக் கொண்டாடுகிறோம். அவற்றினால் நமக்கு புதிய மகிழ்வும் கூட்டுறவும் ஏற்படுகின்றன. நம்முடைய சுபநாட்களிற் சிறந்தது, தைப்பொங்கல். அன்று பாற்பொங்கல் விட்டுச் சூரியனை வணக்கியுண்கிறோம்.

பொங்கல் நாளில் நாம் அடியிற்கானும் கொள்கைகளை உழதியாகக் கைக்கொள்ளவேண்டும்.

- 1 அன்னிய ஆடையை ஒழித்து எழைகள் நூற்று நெய்த நாட்டுத் துணியனிதல்;
- 2 மினுக்கிசியை ஒழித்துக் கைக்குத்தரிசியையே சமைத்து ண்ணல்;
- 3 சிலிவகைகளை அறவேகீக்கி தென்னை வெல்லமும் கரும்பு வெல்லமும் உபயோகித்தல்;
- 4 காப்பி, மீ, கன், முதலிய குடிகளை ஒழித்துப் பால் சாப்பிடல், அல்லது மோர், இளார், பழசம் இவற்றைக் குடித்தல்;
- 5 பசு வளர்த்தல், புலா பெலா முத்தல்;
- 6 கள்ளுக் குத்தகைக்கு விடாமல், தென்னைமாரம் வளர்த்தல்;
- 7 உணவில் தேங்காய், கலைவகைகளைத் தாராளமாக உடப்போகித்தல்;
- 8 பித்தளை வெண்கலம் தாமிரம் அலுமினியம் பாத்திரங்களுக்குப் பதிலாக, மண்பாண்டங்களையே எழையலுக்கு உபயோகித்தல்;
- 9 கொல்லித்தோட்டம் போட்டு வீட்டிற்கு வேண்டிய காய் கறிகளை விளைத்தல்;
- 10 குடிரொளி கீர்காற்று மன் ஆசிய இயற்கையின் வரப்பிரசா தங்களை நன்கு பயன்படுத்த உடலுறுதிபெறல்.

“இறைவனே எமது நாட்டில் வளம்பொழிக; வறுமையாழித; கல்வி மொளிப்புவுக; மட்டமை நீங்குக; கைத்தொழில் வளர்க; சோம்பல் ஒழிதே; நீர்நிலவளங்கள் பெருகுக; ஏழைகளின் பட்டினி தீர்க; கட்டுகள் ஒழிக; வீடுதலை விளக்குக; மனமாசுகள் ஒழிக; ஆன்மனானம் பொலிக; அறம், பொருள், இனபம், வீடு என்றும் நெற்பொருளும் எமது வாழ்வில் இல்லைந்து பொலிக!” என்று பொங்கலன்று ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கடவுள் வணக்கம் நடத்தி மகிழ்முக!

(இது திருநூல் என்றபுத்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.)

நம்மை அடக்கமுள்ளவர்களாக வைக்கு அதனால் பிறரை நமது தவறுகளைப்பற்றி அறிந்து குறைக்குறம்படி செய்தல் நமக்கு மேலும் மேலும் அடக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு மிககிலா பகுரமானதாகும்.

தனது தவறுகளுக் காகத் தணிந்தபோகும் ஒருவன் எளிதில் மற்றவர்களைப் பொறுமையடையும்படி செய்கிறான். தன் மேல் கோபங் கொண்டவர்களையும் விரைவில் சமாதானப்படுத்தி விடுகிறான்.

பணிவுடன் இருப்பவளை இறைவன் பாதுகாத்து இடைஞ்சல் களிலிருந்து விடுவிக்கிறார். பணிவுடையோரிடமே இறைவன் அன்புசொலுத்தி அவர்கட்டு ஆறதல் அள்க்கிறார். அடக்கம் உடையவன்டால் அவரது மனம் திரும்புகிறது; அவனுக்கு அவா பேரேருள் பாலிக்கிறார். பணிவுள்ளவேளை அவன் அடங்கி அமிழ்ந்து நின்றபிறகு இறைவன் தெய்வீக உயர்கிலைக்கு உயர்த்தி விடுகிறார்.

அடக்கம் உடையோருக்கு இறைவன் தெய்வீக இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துகின்றார். இனிமையாக அப்பணிவு உடையோரை அழைத்துத் தன்பால் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்.

பணிவுடைய மலரிதன் சிற்று குழப்பத்தால் கஷ்டப்பட்டாலும் கடுமானவரை அழைத்தியடனே இருக்கிறான். ஏனெனில் அவன் உலகத்தை நம்பி இராமல் இறைவனையெந்பிவாழ்கிறான்.

“அனைவரிலும் கடையனுக உள்ளேன்” என்று உண்மையாக நீ உணர்ந்தால் அன்றி நீ ஆன்மீகத்துறையில்முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதாக என்னிவிடாதே.

(இது ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது)

உடலினை உறுதி செய்வீர்! உருக்கெனத் தசைவ ளர்ப்பீர்! கடமையைக் காப்பீர், கஞ்சிக் கலைமும் அறிவும் ஏந்தி; மட்டுமையும் பசியுங் தீர்ப்பீர். மாண்புற வழைப்பீர்; நாளும் திடமனங் கொண்டு ஸ்ரீ தீராய் வாழ்வீர் மாதோ!

—பாரதசக்தி.

மெய்யுணர்தல்.

சத்தானந்ததாசன்

ஒரு குருவைத் தேடிவரும் சிஷ்யர்கள் இருவகையினர் ஆத்மிக வாழ்வில் நம்பிக்கை கொண்டு அதிலேயேபண்பட்டுக் குரு சொல்வதை அப்படியே நம்புவோர் ஒருவகையினர் எடுத்தற்கெல்லாம் கேள்விகேட்டு அக்கேள்விக்கு குருசொல்லும் விடை ஏற்றுக்கொள்க்கூடியதாயின் அதனை சிந்தனைக்குக் கொண்டுவருவார் இன்னெருவகையினர்.

முதல்வகையினர் பூண நம்பிக்கை ஒன்றைக்கொண்டே இலகுவில் சித்திபேற்று விடுகின்றனர். அந்த நம்பிக்கை இறைவனிடம் பூரண சரணைக்கிடுடன் கொண்டு சேர்க்கிறது. இரண்டாவது வகையினர் இறைவனிடம் செல்வதற்கு தமது அறிவையே நம்பி பிருக்கின்றனர். வாழ்நாள் முழுவதும் சாதனையில்லா ஆராய்ச்சியிலிருங்கி மரித வாழ்வைப் பாழாக்குவோரும் உண்டு தெளிந்த அறிவுக்கும் அக்காரத்திற்கும் வித்தியாசம் தெரியாமையினால், நான் என்பதினால் மூடப்பெற்ற ஆராய்ச்சி அறிவாளர்களும் உண்டு. அந்த வீழ்நிலையாளர்களுக் குணர்த்தவே மனி வாசகப்பெருமான்

“அவன்ருளாலே அவன் தாள் வணங்கி”

என்றார். “ஆராய்ந்து கண்டவற்றைச் சாதனைக்குக் கொண்டுவருவோன் சிலகாலத்தன் கேள்வி, ஆராய்ச்சி எல்லாம் மறந்து அதுவே தானாகி வீடுகிறுன். ‘அறியவேண்டியது எதுவோ அதை அறிந்துவிட்டால் கேள்விக்கிடமேது? யார் யாரைக் கேட்பது? கேள்வியும் கேட்போனும் கேட்கப்படுவோ னும் ஒன்றுப் பிடிகின்றன.

இந்த இரண்டாவது வகையினராகத்தான் சுவாமி விவேகாந்தர் பரமஹுமசரைப்போய்ச் சேர்ந்தார். சேர்ந்தவர் .

“அருவான கடவுளை நீர் அறிவீரோ?

காட்டியெனக் கருணை வீரோ?”

என்று கேட்டார்.

“கருவான கடவுளை நான் கண்ணார்க்காண்கின் ரேன்;
காட்ட வல்லேன்,”

80

என்றார் பரமஹுமசர். தீப்படித்திடமானபதில் இதற்குமுன் எவராவது விவேகானந்தருக்குக் கூறினால்லர். இது வரையில் ஆராய்ச்சியில்மாத்திரம் திரிந்த விவேகானந்தருக்கு இவ்வார்த்தைகள் உள்ளுணர்வை எழுப்பின். பரமஹுமசரின் மறு மொழி விவேகாந்தரின் உணர்ச்சியில் கலந்தது. அன்றுதொடாஞ்சி ஒழுங்காக வரத்தெடாஞ்சினார் விவேகாந்தர். விவேகாந்தரை சாதனையிலீடுபடச் செய்தார் பரமகம்சர்.

இறைவனிடத்தில் நீ அன்புக்கான் ஆர்வமுடன் அவசீன அழை. தண்ணீருள் மூழ்கியவன் மூச்சு விடுவதற்கு எவ்வாறு ஆர்வங் கொள்வாரே என அவ்வாறு ஆர்வம் வரவேண்டும். பெற்றதாய்க்குத் தன் பின்னோயிடத்து எவ்வாறு அன்பு இருக்கிறதோ? ஒரு ஹோபிக்குத்தன் பணத்தில் எவ்வளவு பற்று இருக்கிறதோ; ஒரு மகிளிக்குத் தன் கணவனிடம் எவ்வளவு காதல்லிருக்கிறதோ? இவையெல்லாவற்றிலும் கூடுதலாக இறைவனிடம் அன்பு செப்தல் வேண்டும்.

வாழ்வில் எத்தனையோ வேண்டாத பொருட்களுக்காகக் கண்ணீர் வடித்து அழுகிறுக்கிறோம். இறைவனை நினைந்து ஒரு நாளாவது கண்ணீர் வடித்தோமா அதுதான் இல்லை. அழுதால் பெறுவதே பக்தி வெள்ளத்தில் நிந்த வேண்டும். பக்தி மேலிடும் போது மனதிலுள்ள மாசுகள் அலுகின்றன. உள்ளம் துசு துடைக்கப்பெற்ற கண்ணீடுபோலாகிறது. அப்போமனங்குக்கூட்டாத பொருள் ஒன்றைக்காண்பாய், அதுவே கடவுள். கீ எப்பெயர் சொல்லி அழுத்தா ஆம் சரியே. உன்னைப்பார் உன்னையறிவாய். உன்னையறிந்து விட்டால் உலகத்தையறிந்தலுணவாய். அப்பால் அறியவேண்டியதொன்றுமிராது.

“தண்ணீரில் மூழ்கிய வன் மூச்சுக்குத்தனிப்பதேபால் ஆர்வங்கொண்டே கண்ணீரில் நீந்தியருட் கறைசேரக் காதலுறும் அன்பருள்ளம் கண்ணீடு போலாகி மனவாக்கைக் கடங்கதொரு கடவுள்காட்டும் உண்ணூட்பாரன்மூன்றுணர்வெழுப்பிப் பாமகுருவதவினானே. (சத்தானந்தர்)

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்துன் விரையார் கழற்கென்கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி உள்ளாம் பொய்தான் தவிர்த்துனைப் போற்றி சமசய போற்றி மென்னுங்கைதான் நெகிழுவிடேன் உடையாய் என்னைக் கண்டுகொள்ளோ.

(மணிலாசா)

81

விவேகாநந்தர் அருள்மொழிகள்.

எந்தக் கடவுளை ஞானமற்றவன் இயற்கைக்குப் புறத்திலே காண்கின்றன, எந்தக் கடவுளைக் கொஞ்சம் ஞானமடைந்த வன் இயற்கைக்கு அடிப்படையாகவிருப்பதாக உணருகின்றன, எப்பற்பொருளை பூரண ஞானம் பெற்றவன் தானேயாக வும் உலகிலுள்ள அனைத்துமாடும் இருப்பதாகக் காண்கின்றனவே இவையனைத்தும் அந்த ஒரு பரம்பொருளோயாம்.

* * * * *

மேல் நாட்டில் மனிதன் உடம்பன்றும், அது உயிரைப் பெறுவதாயும் நம்புகிறார்கள். ஆனால் நாம் மனிதன் உண்மையில் ஆக்மாவென்றும், அது உடலைத் தாங்கித் தோன்றுகிறதென்றும் நினைக்கிறோம். இதில் மகத்தான் வித்தியாசமிருக்கின்றது

* * * * *

ஒவ்வொரு மனித அல்லது மிருகத்தின் உள்ளத்திலும், அவர்கள் எவ்வளவு தாழ்முன்து அல்லது பலவீனாமாகவிருந்துபோதி லும், மகத்தான், சர்வவல்லமை பொருந்திய ஆக்மா குடிகொண்டிருக்கின்றது. நமக்குள் இருக்கும் வித்தியாசத்திற்குக் காரணம் நம் உள்ளத்திலிருக்கும் ஆக்மாவின் வித்தியாசமல்ல; அந்த ஆக்மாவின் சக்தியை வெளிப்படுத்துவதிலுள்ள வித்தியாசந்தான்.

* * * * *

உலகத்தை மறந்து, சுயநலத்தைத் தறந்து, தூய்மையின் உருவாகி, தத்துவார்த்தங்களின் ஆராய்ச்சியையும் மறந்து, உண்மையான அன்புப் பயித்தியத்திலே ஈடுபடும்போதுதான், அன்பு செய்வதற்காகவே அன்பு என்ற கோபிகளின் எல்லையற்ற அன்பின் மகிழமையை அறிவீர்கள். அவ்வன்பே அனைத்திலும் உயர்ந்தது. அதைப்பெற்றுல் அனைத்தும் பெற்றவர்களாவீர்கள்.

* * * * *

நான் அத்வைத்தத்தையே உபதேசம் செய்வதாகச் சிலர் அகிருப்திப்படுகிறார்கள். நான் அத்வைத்தத்தையோ அல்லது வேறு

ந்த தத்துவத்தையோ பிரசாரம் செய்ய விரும்பவில்லை. நமக்கு இப்பொழுது அவசியமான தத்துவமெல்லாம் ஆக்மாவின் அதி ஆச்சரியமான கருத்தும்தான். அதாவது, அதன் அழிவற்றக்கதி அதன் எல்லையற்ற தூய்மை, அதன் குறைவற்ற பூரணத்வம். எனக்கு வெகு குழங்கையிருந்தால், அதைப் பிறவியிலிருந்தே ஸ் “அந்தப் பரிசுத்தமான ஆக்மா” என்ற சொல்லிலே வளர்ப்பேன்.

* * * * *

எந்த சமூகமானது பல நாற்றுண்டுகளாக அனுசரிக்கப்பட்டே வந்த தனது முக்கியலக்ஷியத்தினின்றும் மாறுகிறதோ. அந்தச் சமூகம் உடனே நிசித்தப்போகும். ஆகையால் நீங்கள் உங்கள் மதத்தைத் தூர ஏறிந்துவிட்டு, ராஜ்ய தந்திரத்தையோ, சமூக ஏற்பாடுகளோயோ, அன்றி வேறெந்த விஷயத்தையோ உங்கள் தேசிய வாழ்முக்கையின் முக்கிய நோக்கமாக எடுத்துக் கொள்ள முயல்வீர்களாலும் அந்தக்கணமே நீங்கள் அழிந்துவிடுவீர்கள். இவ்விதம் அழிந்துபோகாமலிருக்க வேண்டுமானாலும், நீங்கள் எக்காரியத்தையும், எல்லா வேலைகளோயும் மதசம்பந்தமாகவே செய்தல் வேண்டும்.

* * * * *

ஏங்கருடையசமய சாஸ்திரங்களிலுள்ள மேலான உண்மைகளை சனங்கள் கேட்குமாறு செய்தவர் எவராயிலும், இன்று மகா கீர்த்திவாய்ந்ததொரு கர்மானங்கள் செய்தவராவர். இதற்கு இலையான வேலரூரு கர்மா கிடையாது. இக்கலியுதத்திலே, ஒருவன் முத்தியாடதற்கு வேண்டியது தானாம் ஒன்றுதான். எல்லாத்தானங்களிலும் உத்தமமான அதுமானாத்தை அளிக்கும் மேலான வித்பாதானமே.

—————

வானத்தா னென்பாருமென்க மற்றும்பர் கோன் றுனத்தா னென்பாருந் தாமேன்க—ஞானத்தான் முன்னாஞ்சத் தாலிருண்ட மெப்பொளிசேர் கண்டத்தான் என்னநஞ்சத் தானென்பன் யான்.

—காரைக்காலம்மையார்

“ஹதய தீபம்” / “என் அஞ்சலி”

சிலபாங்கியம் பழனிச்சாமி

என் மென்ன குருவே! நினது மகிழ்வைகளைப் பாடுவதற்காக நான் எந்த அடியை ஆரம்பித்தேனே, அந்த அடி இன்னும் முடியவில்லை. சிந்தனை ஆர்வத்தால் என் மனம் புள்ளாங்கித மடைந்து, எந்தெந்த வழிகள் வினாது புகழைப் பாட்வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் ஒடி அலைந்து கொண்டிருக்கின்றது

என் கண்களை மூடிக்கொண்டு ஓவ்வொரு இரவிலும் நின் ஜீப் பாடுகின்றேன். ஆனால், என் மனக் கண்முன் உணர்வைப் பற்றிப் பற்பல சிங்காரக் காட்சிகளைக் காட்டுகின்றேனே தவிர உண்மையாகவே என் கண்முன் கீதோற்றமளி க்கவில்லை.

நான் அமைதியாக ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து பிரார்த்திக் கும் போது; கீழம் வந்து அமர்ந்திருந்து என்பிரார்த்தனையில் லயித்து விடுவாயோ என்று, உங்கராகவே ரத்தினாக் கம்பளத்தை விரித்து வைத்திருந்தேன்! ஆனால் நீ என்முன் உணக்காக நிரித்து வைக்கப்பட்டிருந்த அந்த ஸிலைடுயர்ந்த ரத்தினக் கம்பளத்தில் சயனிக்கவில்லை. என் ஹிருதய பிடத்தில் விரிக்கப்பட்டிருந்த ஞானப்பரப்பிலேதான் நீ சயவித்துக்கொண்டாய்! அன்புடைய அமிர்தமே! அப்பொழுது நான் என்ன நினைத்தேன்? சகல சித்திக்கும் வித்தாகியுள்ள நீ! எனை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு என்னிடத்தே குடி கொண்டு’ என்னையும் இயக்குவிக்கின்றும் என் வாழ்வில் நான் கோரியதையும் அடைந்து விட்டேன் என்றே ஆர்ப்பாரித்தேன்.

● ● ● ● ●

விண்ணீல் தாரகைகள் பூத்துவிட்டன! அண்ணாக்கு மார்த்தேன்! ஏதோ என் மனத்தைக் கட்டிக் கூப்பிட்டது, திரும்பினேன்! அப்பொழுதுதான் நினது பூஜை வேளை. கைகூப்பி நின்றேன். “உள்காகவே இனிய கீதம் பாடுவேன்! ஆயத்தமாகவேயிரு; என்ற கட்டளையும் பிறந்துவிட்டது! குதூகலை எனும் பெரும் பெரும் அலைகள் என் ஹிருதயத்தையும் மோதிக்கொண்டிருக்கின்றன!

84

பிரார்த்தனை.

(மகாத்மா காங்கிரஸ் எழுதியதன் சார்பு.)

தென்னுப்பிரிக்கா டர்பன் திரு. ச. மு. பிள்ளை அவர்கள்

பிரார்த்தனை என்பது வேலையில்லாதவர்களின் பொழுது போக்கல்ல. அதைச் சரியாக உணர்ந்து கடைப்பிடித்தால் அதை விடச் சக்தி வாய்ந்த ஆயுதம் எதுவுமில்லை யென்பதை உணர்வோம்.

ஆகவே நாம் பிரார்த்தனை செய்து, அகிம்சை யென்றால் என்ன வென்பதையும், நமக்குக் கிடைத்த சுதந்திரத்தை நாம் அகிம்சையைக் கடைப்பிடித்தே எம்முறையில் பேண முடியுமென் பதையும் ஆராய்வோம். நம்முடைய அகிம்சை கேரமைகளின் அகிம்சையாக இருந்தால், அதைக் கொண்டு நாம் ஒருபோதும் சுதந்திரத்தைக் காக்கமுடியாது. ஆனால் இன்னும் சிறிது காலத்திற் காவது, ஆயுதமில்லாத காரணத்தினாலாவது, அல்லது அதை உபயோகிக்க அறியாத காரணத்தினாலாவது அதை உபயோகிக்க நாம் வழியில்லாமலிருப்போம் என்பது வெளிடப்படை.

சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்காக நாம் அகிம்சை முறையைக் கையாண்டது போல்வே, அந்தச் சுதந்திரத்தைக் காப்பதற்கும் நமக்கு அகிம்சையைத் தவிர வேறு மார்க்கமில்லை. நம் எதிரிகள் என்று சொல்லிக் கொண்பவர்களிடமும் நாம் இந்த அகிம்சையை முப்பக்கத்தொடர்ச்சி

என் மங்கா மணி விளக்கீருவிரதாம் நிலாவினிலே, கடமை எனும் வண்ணமலரைக் கொணர்ந்து நினது திருப்பாத மலர்களில் மிகுந்த அன்போடு ஒருட்டுகின்றேன். எனெனில் நான் இவ்வகன்ட உலகிலே எதற்காகவோ ஒன்றுக்காகத்தான் சிருஷ்டிக் கப்பட்டிருக்கிறேன். படைப்பிடேயே கடமைகள் எனும் ஞானப்பாலும் ஊட்டப்பட்டிருக்கின்றது!

கடமைகளிலும் ஏத்தனையோ அளவற்ற கடமைகளுண்டு அக்கடமைகளில்லாம் பெரிது யான் உனக்குச்செய்யும் திருப்பணி! அப்பெருங்கடமையை ஒரு நொடிப்பொழுதேனும் நான் மறவாது நிறைவேற்றுவதற்கு நின் அருள் அழுதைப் பெய்வாயாக.

உடயோகிக்கவேண்டும். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அகிம்சை முறையில் பயிற்சி பெற்றுள்ள ஒருவருக்கு இது அசாத்தியமல்ல. சுருங்கக் கூறின் சுதந்திரத்தைக் காப்பதற்காகக் கொலையுண்டாலும் சரி; பிறரைக் கொன்றலும் சரி என்பது நம் கொள்கையல்ல. “மானத்தையும் சுதந்திரத்தையும் காப்பதற்காக இன் உயிரையும் தியாகம் செய்” என்பதுதான் நமது கொள்கை. ஒரு போர் வீரன் என்ன செய்கிறான்? அவசியம் ஏற்பட்டால்தான் பிறரைக் கொல்கின்றன; அந்தச் செய்கையில் தன் உயிரையும் பலியிடத் தயாராயிருக்கிறான். ஆனால் அகிம்சை முறைக்கு ஓன்றும் அதிக தீர்மும் தியாகமும் தேவை. பிறரைக் கொல்லும் முயற்சியில் தன் உயிரைப் பலியிடத் தயாராயிருப்பது ஒரு மனிதனுக்கு எளிதாயிருந்தால், பிறர் உயிரைக் காப்பதற்காகத் தன் உயிரைப் பலியிடத் தயாராயிருப்பது என் அசாத்தியமாகவும் அவன் சக்திக்கு மேற்பட்டதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

கொலை என்கிற கலையைக் கற்றுப் பயின்றுதான், நாம் மரண அபாயத்தை தாங்க முடியுமென்றும் மற்ற வழிகளில் முடியாதென்றும் சினைப்பது எம்மை நாமே மிகக் கேவலமான முறையில் எமாற்றிக்கொள்வதாகும். ஒரு பொப்பைப் பலமுறை வற்புறுத்தி வலியுறுத்திச் சொன்னால் அதில் ஒரு வசியம் ஏற்பட்டு விடுகிறது என்பது காரணமில்லாவிடில் நாம் இவ்வாறு நம்மை எமாற்றிக்கொள்ள மாட்டோம்.

நீங்கள் எழுதுவதுபோல் இது இவ்வளவு சுலபமான காரியமென்றால் இதில் பிரார்த்தனையை என் இழுத்து வருகிறீர்கள் என்று குறை கூறலாம்; அல்லது நையாண்டி செப்பிலாம். தன் கையே தியாகம் செய்வதென்றும் உத்தம வீரக்கலையின் ஆதியும் அந்தமும் பிரார்த்தனையே என்பதுதான் அதற்குப்பதில். இந்த உத்தமக் கலை வாழ்க்கையின் எல்லாத்துறைகளிலும் பரவி தன் தேசத்தின் மானத்தையும் விடுதலைபையும் காக்கும் முயற்சியில் தன் உன்னாத சிகரத்தை எய்த வேண்டும்.

கடவுளிடம்பக்கிவேண்டும்; அப்பக்கியை நாம் நம்வாழ்க்கையிலேயே வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும் என்பதுதான் பிரார்த்தனையின் அடிப்படைத் தத்துவம். கடவுளை நாம் எப்பெயர் கொண்டு அழைத்தாலும் சரி வாழ்க்கையின்உயிர்த்துவும் கடவுள்தான்; இதைமட்டும் உணர்ந்தால் போதும்.

நம் தாய் நாடு.

பிரமசாரி சோமசுந்தரம்

தமிழ் நாடுகம் முதலிலுண்டானது மதவிடயாகவேயென்பது துணிபு. நாடுகம் மத சம்பந்தமாகவும், பெரியோர்களுடைய சரித்திர சம்பந்தமாகவும் இயற்றப்பெற்றிருப்பின் காண்போர்களுக்கும் பலவகையான நற்குண நற்செய்கைகளும், தெய்வப் கதியும் உண்டாகும் என்பது பண்டையோர் கருத்து. பண்டைக்காலத்திலிருந்த புலவர்கள் இயல் இசை நாடுகம் என்றும் முத்தமிழிலும் பயிற்சியாளர்களாயிருந்துமையால் முத்தமிழ் கலையென்றோ சிலர் பட்டம் பெற்று விளங்கிறார்கள். புலவர் என்ற சொல்லிற்குப் பொருள் அறிவுடையோர் என்பது. வைத்தியம் கணிதம், சிற்பம் முதலிய கலைகளில் தச்தமக்கையன்ற வளவில் நற்புறிந்தியுடையாரென்பது அறியக்கூடிக்கிறது. சங்கப்புவைர்களின் மேம்பாட்டையறிந்து சோமசுந்தரக்கடவுளும் இரையிடையே சென்று தாழும் ஒரு புலவராகவிருந்து தமிழராய்ந்து வந்தனரென்றும் அக்காலத்தில் அவருக்கிறந்த திருநாமம் மதுரைப்பேராலவாயரென்றும் தெரிகிறது. ஸ்தவுடம்பு அழிவுதுங்கச்சயம். ஆனால் புலவர்களியற்றும் கவிகளாகிய பொருள் பொதிந்த உடம்புகள் காலவடைவில் புகழ்பெற்ற அழியாது விளங்கும் இன்னும் இவர்கள் வேந்தருக்குத் தங்மங்களை உபதேசித்து நாந்தெறியினின்றும் பிரியாதபடி நல்லறிவையுட் புகட்டிக் காத்தனர் உலகில் வாழும் மக்களான உயிரிக்கு உறுதி பயப்பனவாகிற உன்மைகளை உயிரிய ஞானத்தினால் கண்டுணர்த்திய ஆன்ஹேர்கள் உதித்த பரிசுத்த பூமியே இந்தியா. தமிழ்நாட்டு மக்களே! நீங்கள் பிறந்தாடு தெய்வப் புலவனுர் திருவன்றவர் பிறந்தநாடாகும் அப்பெரியர் நூல் உங்கள் கையில் விளங்குகிறது

“யாமறிந்த புலவரிலே கடம்போட்டபோல்,
வள்ளுவர்போல் இளக்கோவைபோல்
புபிதனில் யாங்கணுமே பிறந்தில்லை”

என்பாரதியார் உறுதியாக உண்மையை உலகத்திற்கு எடுத்து க்காட்டுகிறார்.

காதலும், கற்பும், இனிதமைந்த சிதை, சாவித்திரி தமயங்தி முதலிய உத்தமிசன் உதித்தநாடு நம்நாடே இந்தியத்தேவாலயத் தில் பெண்பாலாரை லோகமாதாவாகிய சக்தியின் ரூபமாகப் பார்க்கின்றனர் எவரும். நம்தாய்மார்களே! தெய்வங்களே தெய்வங்களென்றே உங்களோட்போற்றுகின்றேன் என சுவாமி விவேகாந்தர் ஒருகால் உரைத் தார். தாம் காதலித்து மனாந்த கணவரையன்றி மற்றைய ஆடவரை மனத்திலுங் தீண் டாத கற்பெனும் பெருமையைத் தெய்வமாகக் கொண்டு வணங்கி கற்பின் அளப்பரும் பெருமையைத் தெய்வமாகக்கொண்டு வணங்கி கற்பின் அளப்பரும் பெருமையைத் தெய்வமாகக்கொண்டு வணங்கி கற்பின் அளப்பரும் பெருமையை உலகத்தில் நகு அறிவுறுத்தி மனசிறை வாய்ந்த மங்கையர் வாழ்ந்தநாடு இந்தியா. இத்தகைய கற்புக்கடம் பூண்டபொற்புடைய தெய்வங்கள் நம் மாதோர். இல்லறம் துறவறம் என்னும் இருவகை அறங்காள் நிலைத்திருந்தன. இல்லவாழ்க்கையைத் துன்பமென்றநிந்த பெண்மக்களும் துறவறத்தை மேற்கொண்டு வாழ்ந்துவந்தார்கள். கலாவனை இழங்க கற்புடைய மாதர் நோன்டு நோற்றாலும் புண்ணிய தீர்த்தத் துறைகளில் நீராடும் பொருட்டுத் தீர்த்தயாத் துறை செய்தலும், வேறு விரதங்கள் அதுசரித்து தலஞ்செய்தலும் தொன்றுதோட்டிருந்தன.

நமது பாரத அன்னை முடியனின்து கலையளிந்து, செங்கோலோச்சி அரியாகனத்தில் வீற்றிருந்தாள். தாய் என்ற சொல் அவட்கே அயமாந்துள்ளது. தாய் என்றபதவியைக் காட்டி லும் பெரியதொன்றில்லை. அம்மையே அப்பா என்றும், தாயாய் முலையைத் தருவாளே என்றும்," இறைவனையே அழைத்தது அன்னையின் பெருமையை நிலைகாட்டவோ! என எண்ணாம் எழுது.

பட்டினத்தடிகள் உலகத்தைத் துறந்தவராயிருந்தும் தமதாயின் ஈமக்கடனைக் கழித்துவிட்டு அப்பால் வேற்றிடஞ்செல்ல வேண்டுமென்பதைக் கருதி, குடியிருந்த வீட்டிற் கொள்ளிவைக்கவேண்டுமென்று காத்துக்கொண்டிருந்ததாகச் சொல்வார்கள். ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் அன்னையின் பெருமையை எண்ணிடுன்னத்தொன்தில் வைத்தார் என்பது ஸ்ரீராமகிருஷ்ணதேவரின் சீவிய வரலாற்றையறிந்த மாந்தர்களுக்குத் தெள்ளளனத் தெரியும்.

88

(தொடரும்)

சாதகார்க்குத் துணை.

சுவாமி ஆதி இராமதாஸ் அவர்களின் ஆங்கில நூல்களிலிருங்து திரட்டிய (Guide to Aspirants) என்னும் நாவின் மொழிபெயர்ப்பு

மொழிபெயர்ப்பு—விசாகர்.

ஏணியாக இறைவன் நாமம்.

நாமத்தைப் பிரம்மமாகவை கருதி அதை ஒரு ஏணியாகப் பாவித்து, நீதித்தியமாய் ஒன்றித்திருக்கும் உண்ணது இறைவையாகிய உச்சிக்கு ஏற்று.

வாழ்க்கைச் சுழியைத் தாண்டி நித்திய ஆண்ம நிலையான சுவர்க்கசத்திற்கு மானிதலோக் கொண்டு போகும் தெப்பத்தைப் போன்றதே தெய்வீக நாமம். இறைவன் நாமம் மனிதனை மனித நிலையிலிருந்து தெய்வீக நிலைக்கு மாற்றுகிறது. வேற்றுமையையும் துன்பத்தையும் உலகில் உண்டாக்கிய சுகல தேக வருக்கதங்கட்கும், மன நோய்கட்கும், புத்திக் கோளாறுகட்கும் இறைவன் நாமம் ஒன்றே மேலான மருந்து. நாமத்தோடு ஐங்கியப்பட்டிருத்தல் என்பது எல்லையற்ற உண்மையைருக்கியப்பட்டிருத்தலாகும். தவறுதல்களும் அறியாமையும் உள்ள மனித இயல்பு பெருமை பொருத்திய கயஞ்ஜோதி நிலைக்கு இவ்வாறு மாற்றப்படுகிறது.

இறைவன் நாமம், மனத்திலுள்ள அகங்காரத்தையும் ஆசைகளையும் அகற்றி, அங்கே ஜோதியும் இன்பழும் பிரவாகம் எடுக்கச் செய்கிறது.

நாமத்தை இடைவிடாது ஜெபி. அதன் கவர்க்கி மிகுந்த கானம் உண்ணில்லைய முழுவாழ்க்கையும் சிறப்படைய, பிரகாசிக்க மேலோங்கச் செய்யட்டும். கலங்கிய எண்ணாங்கலோ நாமம் கவர்கிறது. அடங்கா ஆசைகளை அடக்கிறது. புத்தியைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. பக்தவரின் மனனதைப் பூரவைமாகக் குனியசெய்கிறது. அதை உள்ளிழுக்க நதனி நித்திய உண்மையுடன் பர்ப்புரணமாய் வயிக்கச் செய்கிறது. இது முறையே உண்

89

நை லட்சியமான ஆத்ம சமர்ப்பணத்திற்குக் கொண்டு போகும் நாபம் உள்ளத்து ஊற்றைத் திறந்து நித்திய ஜோதியையும் அறி வையும் அமைதியையும் ஆனந்தத்தையும் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது மகத்தான காட்சியும் அனுபவத்தையும் உனக்கு அது தருகிறது.

இறைவனின் நாம நாதத்தில் மனத்தை நாட்டுதலே காரணம் க்கு இலகுவான வழியாகும். நாம நாதத்தையே கடவுளின் சின்னமாகக் கொள். கிரமமான வெளி அப்பியாசத்தினால் மனத்தை ஆள் நாமம் தானே இயல்பால் இயங்குங் தன்மையை அடைகிறது. இப்படி மனத்துள் நாமம் இடையருது வரும்போது தாரணை கொட்டும். இந்தச் சாதனையால் அமைதி இல்லாத இயல்புடைய மனம் அடக்கப்படுகிறது.

ஆஹ! நாமத்தின் வசீகரம் தான் என்ன! இருள் உள்ள இடத்தில் வெளிச்சத்தையும் துயர் உள்ள இடத்தில் சுகத்தையும் அதிருப்தி உள்ள இடத்தில் திருப்தியையும் நோவுள்ள இடத்தில் இன்பத்தையும், குழப்பமுள்ள இடத்தில் ஒழுங்கையும், இறப்புள்ள இடத்தில் வாழ்வையும் நரகமுள்ள இடத்தில் சுவர்க்கத்தையும் மாயை உள்ள இடத்தில் கடவுளோயும் கொணர்கிறது. அந்தப் புகழ்மிகு நாமத்தில் அடைக்கலம் புகுவோன் நோவையும் துண்பத்தையும் கவலையையும் துயரத்தையும் ஆறிவதில்லை. சூரண அமைதியில் அவன் வாழுகிறன்.

எல்லாக்காலத்திலும் இறைவனின் நாமத்தைப் பிடித்துக் கொள். தன் வில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் மனிதன் தாழ்ந்து மறைந்து போகாவண்ணம் காப்பாற்றக் கூடியபலகை அது ஒன்று தான். நாமமே கடவுள், துரு, என்லாவற்றுள்ளும் எல்லாம்.

இறைவன் நாமம் நமது நாவில் இருக்கும்போது இவ்வுகைத் தினும் வேறு எந்த உலகத்திலும் உள்ள எதற்கும் அஞ்ச வேண்டியதில்லை. நாமம் எனியது. உனது தெய்வத்தன்மையை மறக்கச் செய்த ஆழ்ந்த அஞ்சானத் திறைகளை அது திறக்கிறது. நிச்சயமான ஸ்திரமான நோக்கத்துடன் அது இபங்குகிறது. சூரணமான ஆத்மார்ப்பண நிலையைக் கொண்டு வருவதற்கு அது

தான் உண்மையான கருவி. நாம ஜெப ஆர்பத்திலேயே இறவாமையின் அமிர்த ரசத்தை நீ சுவைக்கக் கொட்டங்கிறோம். போகப் போக உன்னின்பம் அசிகரிக்கிறது. இவ்வின்பம் பரவசமாகும்போது தேக உணர்விற்கும் அப்பால் உண்ணைக் கொண்டுபோகிறது. அப்போது உன்னுள் இருக்கும் இறைவனை நீ உணருகிறேன். ஒவியுண் இருள்போல உனது தனி உணர்வு அகலுகிறது. இந்திலை ஏய்தியதும் சாதகன் சித்தனாகிறான்.

தானைடுக்கும் நிலையா நாமம் உனக்குத் தந்ததும், தியானம் இயல்பாகவே வருகிறது. அதாவது மௌனமாய் நீ யாக நீ இருந்த உடனே ஆத்மாவின் இலைய ஆனந்த பரவசத்தில் நீ இழக் கப்படுகிறேன். சத்தியத்தின் மேல் மனதைக் குழியவைப்பதற்குச் சாதாரணமாய்ச் சாதகன் செய்யும் முயற்சி நாம பக்தனுக்கு இல்லை. அவன் இன்பத்துடன் தொடங்கி இன்பத்துடன் நடந்து இஸ்டாமோயான லட்சியத்தை அடைகிறேன். இறதியில் இன்பமே ஆகிறோன். நாமம் அருளக்கூடிய அதி இன்பமான முடிவு நிலையும், எல்லாமறியும் பூரணக்துவமும் இறைவையின் அதிமேலான அனுபவ நிலையும் இதுவேயாகும்.

மந்திரமென்பது உன்னத உண்ணைப் பொருளைக் குறிக்கும் சொற்கோர்வையே. அதை உச்சரித்ததும் ஒருவகை இன்னிசை நாதம் பிறாது மனத்திலும் சரீரத்திலும் ஓர் அற்புதப் பொலினை உண்டாக்கக்கூடிய வகையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடுநிலை மனத்தையும் சுகமுள சரீரத்தையும் மந்திரத்தொனி தருகிறது. சடவுளின் நித்திய காணத்துடன் முழுவனிதலையும் இலைத்துவிகிறது. மனகோய்க்குச் சாந்தந் தருகிறது. உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் தெய்வீக உணர்ச்சியை இந்தச் சமத்துவம் முறையே எழுப்பி உள்ளுறையும் எங்கும் நிறைந்த உண்மைப் பொருள்டன் ஆன்மாவை நேரே சேர்க்கிறது. சுய நிறைவாய் சுதந்திரமாய் மந்திர யோக முறை இருப்பதால் மர்றும் முறைகளிலும் பார்க்க அதிக அனுகூலமாக இருக்கிறது. மந்திரத்தை எப்போதும் நாவில் வைத்திருக்கும் ஒருவன் சடவுளின் அளவிலா ஆற்றலையும் ஞானத்தையும் அன்பையும் காட்சியையும் பெறுவதில் உண்மை.

இறைவன் இணையடி நிழல்.

சப. சாத்தப்பன்

“தெய்வம் தெளிமின்” என்கிறுன் ஒருவன். “எங்கேயோதா தெய்வத்தைக் தெளிவது” என்றான் எந்தெந்தவர், அவர் தூணி அம் உள்ளார், துரும்பிலும் உள்ளார், நீ பேசுகின்றபேசுகிலும் இருக்கிறார். ஒரு அனுவைப்போல பல கூறுகளாகச் செய்தாலும் அந்தச் சிற்ய அனுவை அம் கடவுள் இருக்கிறார்.” என்றான் பிற தொருவன். “அப்படி என்றால் அதற்கெல்லாம் சக்தி உண்டல்லவா?”. என்றான் வேறொருவன். இப்படியே அவர்களுக்குத் தோன்றியதைப் பேசுக்கொண்டு சாலை வழி சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

வழியிலே சாமியார் ஒருவர் மருந்து பீடுங்கிக்கொண்டிருந்தார். அதிலே செந்தட்டியும் காணப்பட்டது. செந்தட்டி உடம்பில் அரிப்பு உண்டாக்கும். அதனை இவர்கள் அறியார்கள். “எனப்பா வீண்வாதம் செய்கிறீர்கள் இந்த இலையிலே உங்கட்கு கடவுள் சக்தியைக் காணப்பிக்கிறேன்” என்றார்.

எங்கே காணபியுங்கள் பார்க்கலாம் என்றான் கூட்டத்தில் ஒருவன்.

“தம்பி இங்கேவா இதைக் கூக்கிப் பிழிந்து உடம்பிலே தேய்த்துக்கொள் காண்பாய்” என்றார்.

அப்படியே செய்தான் அவன். உடம்பிலே அரிப்பு அளவுக்கு மீறிவந்துவிட்டது. கண்டனர் தோழர்கள். சுதான் இறைவன் இருக்கிறான், இல்லாவிட்டால் இந்த இலைக்கு ஏது அரிக்கும் குணம், தெய்வம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிய வேண்டியதுதான் என்று உணர்ந்தனர்.

ஸற்றெரு சம்பவம், ஒருநாள் இரு நண்பர்கள் பேசுக்கொண்டிருந்தனர், “ஓருவர் கடவுள் இருக்கும் இடத்தை கேட்டார். அதற்கு மற்றவர் கடவுள் எங்கே இல்லை என்றார். இதனால் உண்மையை உணர்ந்து கொண்டார். கடவுள் எங்கும்

இருக்கிறார். அவர் இல்லாத இடம் இல்லை, எப்படியும், எவ்விதமும், நம்பாமல் உணராமல் இருக்கமுடியாது. அவர் திருவடிகள் மிக்க இனிமையானவை, எப்படி அவரின் திருவடிகள் இனிமையாளவை என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டியது அவசியமல்லவா?

வீணையின் ஒலியைக் கொட்டிருப்போர்கள் அது எவ்வளவு அழகான இனிமையைச் சுருகிறது. அந்த ஓசை இலக்கணப்படி இருந்தால் மிக நன்றாகவிருக்கும். குற்றமறவிருக்கும் மாசில் வீணையின் ஒலி இனிமை பயக்கும் என்று சுருக்கமாகக்கூறாம்.

அதுதான் அப்படி என்றால் “மாலை மதியம்” எப்படி இருக்கும் தெரியுமா? முழு நிலை எப்படிப்பட்ட முழு நிலை, மாலைக்காலத்தில் தோற்றுகின்ற முழு நிலை. முழு நிலை மாலையிலே தோன்றுவதாகும். காலை-நண்பகல்-எற்பாடு-மாலை-யாமம்-வைப்பகறை என்னும் சிறுபொழுது ஆற்றுவள்ளுக்காலை என்பது பொதுது சாயும் சேர்த்தைக் குறிக்கும். முழு நிலாப்பொழுது மாலை சேர்த்தில் வைவை அழகாக இருக்கும்.

இதுதான் இப்படி என்றால் சோலையிலே வீசுகிற தென்றல் காலை-சாலை இருந்தால் தெரியும் அதன் இனிமை. மெது மெதுவாக வீசுகிற நூலை தென்றல் காலை, மிக மிக மனங்குரிருக்கும்தெல்லாம் கொள்ளைகொள்ளுங்கள் இனிமையானதான். வேறு என்ன இனியது தெர்த் துணவேணில் காலம்-அதாவது வீசுகொலைவில், இனவேணில்-முது வேணில்-கார்-குளிர்-முன் பனி தீன் பனி, வண்டு பெறும் போழுதுதன் ஆரூரும். ஒராண்டில் சித்திரையும் வைகாசியும் இனவேணிலாகும். ஆனியும் ஆட்யும் முதுவேணிலாகும். ஆவனியும் புரட்டாசியும் கார் ஆகும். ஜப்பசியும் கார்த்தினகும் குளிராகும். மரசுகழியும் கைடும் முன்பனியாகும். மாசியும் பங்கு, ஸியும் பனி பனியாகும். மரசுகள் தளிர்த்துப் பூங்களுக்காய்த்துப் பழுத்துப் பயன்தனும் நாளே-காலமே-இனவேணில் காலம். ஆகவே அது மக்கட்கு இனிமை வழங்குகிற காலம்.

(தொடரும்)

செய்தித் திரட்டு.

ரமண ஜெயங்கி யாழ்ப்பானம் வித்தியாலும்யமண்டபத்திலும் நாவலப்பிட்டி இந்துவாலிபங்க மண்டபத்திலும் ஆராதனை, பிரார்த்தனை உபஞ்சியாசங்கள், அர்ச்சனை ஆகிய நிகழ்ச்சிபுடன் கொண்டாடப்பெற்றது.

சைவபரிபாலன சபை கெக்கிராவ பிள்ளையார் கோயிலில் நடைபெற்றது. பிரார்த்தனையின் பின் திருவாளர்கள் சதாசிவம் மகாலிங்கம், இராசேந்திரம் ஆகியோர் பேசினர்.

அரவிந்தர் பகவான் அரவிந்தரின் மகாசமாதியை முன்னிட்டு கொக்குவில் ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ண சைவவித்தியாசாலை மண்டபத்தில் ஓர் கூட்டம் நடைபெற்றது. அத்தருணம் திருவாளர்கள் கடேசபிள்ளை, சிவசேகரன், நாகவிங்கம், சின்னத்தம்பி ஆகியோர் பேசினர்.

பம்பாய் சத்சக்க 2-ம் ஆண்டு விழா விவிமா 24-12-50ல் ஒம் முருகா நாதத்துடன் ஆரம்பமாகி ஒருமணித்தியாலம் அன்பர்கள் யாவரும் ஒம் முருகா நாதபூயமாகிப் பின் பஜீலோ உபங்கியாசக்களுடன் இனிது கொண்டாடினர். அவர்கள் அழைப்பிதழின் ஒரு பகுதியை இங்குத் தருகின்றோம்,

“பெருத்த பாருவர்.

எல்லோரும் வாருங்கள். ஆண்டவன் புதுப்பாடுங்கள், உலகும் நிங்களும் வேற்றுமை, பொருமை, பரநித்தை, சுயாலம், முகழாசை, அன்பின்மை முதலிய கொடியவைகள் ஹழாமல் அமைதியாக வாழுங்கள்.

எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அவன் தாளில் நம்பிக்கையும் அன்பும் வைத்து திருப்தியுடன் என்றும் இன்பர்களாக வாழ் வோம். இப்படி ஒன்றுபட்டு வாழும் தெய்வீக வாழ்க்கைதான் உலக சூழ்நிலையும் பஞ்சமூத சக்திகளையும் அடக்கி அமைதி யைத் தரும் வல்லமையுடையது. பரமஜீயம் அவன் அரசளியதன் மைகளையும் எண்ணப் பாடுவோம்! வாரிர்!! ஆனந்தம் பெறுவீர்!!!

94

கட்டுத் தம்.

பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம்

அன்பார்ந்த.....அவர்களுக்கு

தாங்கள் நாவலர் திருநாளோக் கொண்டாடுவதைகீர அறிந்து மிக மகிழ்ச்சின்றேன். நாவலர் பெருமான் அவதரித்து நமது செந்தமிழ் மொழிக்கும் சிவசமயத்துக்கும் பெருங் தொண்டு செய்யாதிருந்தால் இட்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்படும் தமிழ் முழுக்கத்திலையும் கைவைப் பேரிராளியீணையும் மருந்துக்குங்காணமுடியாதிருந்திருக்கும். நாவலர் காலத்திலே யாழ்ப்பாணச் சமயாந்திலே எவ்வாறு இருந்ததென்பதை நன்கு அறிந்தால்தான் அவருடைய அஞ்சாமை, அறிவு, ஊக்கம். தொண்டு முதலியலுற்றின் ரெருமையை நாம் நன்கு உணரலாம்.

ஞந்பக்கத் தொடர்ச்சி

நிவ்காமிப கர்மமும் ஈஸ்வர சிங்தலையும் எங்கும் என்றும் பரவி அமைதிதருமாக.”

கற்றன் சைவமகாசபையில் 5-1-51ல் ஓர் பிரார்த்தனைக்கூட்டம் நடைபெற்றது. அத்தருணம் பண்டிதர் சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் “திருக்கலைவேல் போற்றி போற்றி” என்பது பற்றி பேசினார்கள்.

பிரார்த்தனைக்கூட்டம் ஆண்டுலோயாச் சைவ நன்மக்கள் ஒன்று சோந்து 7.1.51ல் ஓர் பிரார்த்தனைக்கூட்டட்டட்டுண்டுலோயாவில் முதன் முதல் வைத்துனர். அத்தருணம் பண்டிதர் சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் “மணிவாசகர்” எஃபதுபற்றிப் பேசினார்கள். அந்த இடத்திற்குச் சௌகா ஆயம் ஒன்று இல்லாமையால் அதை தினை வேற்றி வைப்பதற்கான ஒழுங்குகள் கேய்வதற்கு செய்யினர் தீர்மானிக்கனர்.

பரிசளிப்பு விழா தெல்லிப்பறை பாலர் ஞானேதபசபை நான்காவது ஆண்டுப் பரிசளிப்புவிழா 13.1.51 சனிக்கிழமை வெகுசிறப்பாக நடைபெற்றது.

95

தமிழ் மொழிக்கும் சைவசமயத்துக்கும் தொண்டாற்றலே ஸ்வமதூங் பெருநோக்குடன் துறவறம் பூண்டு தம் உடல், பொரை, ஆவி முன் ரீலைபும் அர்ப்பணங்கு செய்க பெருமை இங்காட்டல் நாவலர் பெருமானுக்கு உரியது. தமக்கனை வாழாது பிறர்க்கென வாழ்ந்த இப்பெரியாறைப் போற்றி அவர் காட்டிய நன்னெறிவழிநடத்தல் தமிழ் மக்களுடைய கடனாகும்.

“கற்றலிற் சிறந்தன்றே கற்றீருவை வழிபடல்” என்பது முதுமொழிக்காங்கி. நாவலர் பெருமானை வழிபட்டு நம்நாடும் மொழியும் சமயமும் சிறந்தோங்க உழைப்போமாக.

பெரியோர்களின் வரலாறுகளை அறிந்தால்தான் நமது சிறுவர்கள் அவர்களைப்போலத் தாழும் சிறந்து விளங்க என்னி முயல்வார்கள். ஆகவே நாசநாட்டிலே வாழ்ந்துபரந்த நாவலர் பெருமானின் திருநாளை ஒவ்வொரு சிராமத்து மக்களும் கொண்டாடுதல் வேண்டும். நாவலர் திருநாள் நாட்டுக்குரிய பெருநாளாக ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கூடக் கொண்டாடப்படுதல் நன்றா.

நாவலர் அவதரித்த இந்த யாழிப்பாணத்திலே ஒரு சிறந்த நால்கிலையம் இன்னும் தோன்றவில்லை. நாவலரின் கிணைக்குறியாக “நாவலர் நூல் கிலைபா” எதும் பெயருடன் ஒரு நூல் கிலையத்தை நிறுவுதல் இன்றியமையாதது. யாழிப்பாளர் பட்டினத்திலே வசதியான இடத்தில் நூல்கிலையத்தை நிறுவலாம். யாழிப்பாணத்திலே சிறந்த நூல்கிலையம் இல்லை பென்ற பெருங்குறைபையும் இப்பணி நீக்கவிடும். சைவ சாஸ்திரங்களையும் துறையும் நனுக்கிக் கற்கவிரும்புவோருக்கும் ஆராய்ச்சியாருக்கும் இந்தால் நிலையம் உற்சாகத்தையும் உதவியையும் கொடுக்கும்

“அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சித்தும்”
எனுக் தமிழ்மறை வழிகாட்டும்.

செறித்திருமூயிர்தொறுந்திக்குழந்துமன்னிய
மறுவறுமானிடமரபின்மேவியே
அறுவகைநெறிகளும்பிறவுமாக்கிய
இறைவிதன்மலரடியிறைஞ்சியேத்தவாம்.

சிவசக்தி,

ஆத்மஜோதி ஆயுள் சந்தா

ஆத்மாவானர்

சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன், கொழும்.,

பாரத கீதம்.

—யோகி ஸ்ரீ கத்தானந்த பாரதியர்—

(93.... அரிய இனிய தேசிய கீதங்கள்)

புதுமை பெற்ற பாரத நாட்டியர்கே இந்தப் பாரத கீதம் ஏழுந்தது. இனி பாரத நாடு செய்யவேண்டிய பெருஞ் செயல்களுக்கும் கடமைகளுக்கும் ஈக்கமும், ஆக்கமும் உணர்ச்சியும் தருவன இக் கீதங்கள். விலை ரூ. 1.00

இளி சீசவாயன்

(லோம்கிசி)

“உத்திபெற்ற பிரெஞ்சு ஆசிரியர் விக்தர் ஹ்யூகோ இயற்றிய கதையைச் சொல்கிறேன் பெரியப்படி இது. சின்னச் சின்ன அத்தியாயங்களில் பெரிய பெரிய கருத்துக்களை நுழைக்கும் திறமை பெற்ற அந்தப் பேராசிரியரின் இலக்கியச் செல்வத்தை, பொருநோ, பொலிவோ, குறையாதபடி, தமிழருக்கு ஈயும் பெருமை போகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியாரைச் சேருகிறது. விகித்தர சம்பவங்கள் இளிச்சவாயனில் நிறைந்திருக்கின்றன.”

—குழுதம்

விலை ரூ. 3.50

சுத்தானந்த நிலையம், புதுக்கோட்டை.

இலங்கை சோல் ஏற்றனல்:

M. O. முருகேசபிள்ளை அன் சன்ஸீ,
நாவலப்பிட்டி. (சிலோன்)

ஆத்ம ஜோதி

(தர் ஆக்ட்ரீஸ்மாத வெளியீடு)

ஆயுள் சந்தா ரூ. 75/- வடிடச்சந்தா ரூ. 3/-
தனிப்பிரதி கதம் 30.

“ஆத்ம ஜோதி” கிலையம்
நாவலப்பிட்டி. (இலங்கை)

ஸ்ரீராமக் கிருஷ்ண விஜயம் (1921-ம் ஆண்டிலிருந்து வெள்வருகிறது)

- தமிழ்நாட்டில் தமிழ்மொழியில் தமிழ்மக்கட்கெனச் சமயத் தொண்டி புரியும் மாதப் பத்திரிகை.
- பண்டிதரும் பாமராம் படித்து இன்புறக் கூடியது.
- பேரன்பு, மெய்ப்பில், துறவு, ஆற்றல், சமரசநோக்கு' அன்பாபணி முதலான உயர் நோக்கங்களை வாசிப்போரது உள்ளத்து எழுப்புவது.
- சமயப்பூசல், சாதிவேற்றுமை, மனச்சாய்வு, காம காஞ் சன ஆசை முதலிய அழுக்குகளை எரிக்கும் நூனக் கன லைத் திருவது,
- சாதன முறைகளின் விளக்கம், பிரார்த்தனைகள், உயர்ந்தோர் கறும் உறுதிமொழிகள், நூனக்கணதகள், பெரிபோரின் சப்பாஷ்னைகள் வரவாறுகள் முதலியன.
- ஸ்ரீராமகி-ஷணர் ஸ்ரீசுவா ஸ் விவேகாராத்தர்—இருவாது இலக்ஷ்மியங்களையும் கூட்டுவது.

சந்தாதாரர்க்குப் பவுக்குத்தகங்கள் குறைந்த விலைக்கு கொடுக்கப்படும் வருட-ச் சந்தா ரூ. 3. தனிப்பிடித் துறை 6.
ஒல்வொரு தொகுதியும் நை மாதத்திலிருந்து தொடங்குகிறது சந்தா நை அல்லது ஆடி மாதத்திலிருந்து தொடங்கலாம்.

கிடைக்குமிடப்:-

ஸ்ரீராமக்கிருஷ்ண படம், பொலார் பூர், சென்னை.

இந்தசாதனம் 1839-ம் நூல் (கிகித்தலூ) ஆரம்பமானது வாரம் இருமுறை செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளில் தனித்தனி ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளிவருவது. சைவசமயம், தமிழ் மொழி, சனசமூகம் முதலியவற்றின் பொருட்டு உழைப்பது. மனேஜர்: இந்தசாதன ஆலயம், யாழ்ப்பாளைம், (சிலோன்)

கெளரவ ஆசிரியர் க. இராமச்சங்கிரன். பதிப்பாசிரியர் நா. முத்தையா

ஆகம்ஜோதி நிலையம், காலைப்பிடிடி [இலங்கை]

அச்சப்பதிப்பு: 'சாவனை' அச்சகம் காலைப்பிடிடி, 14-1-51